

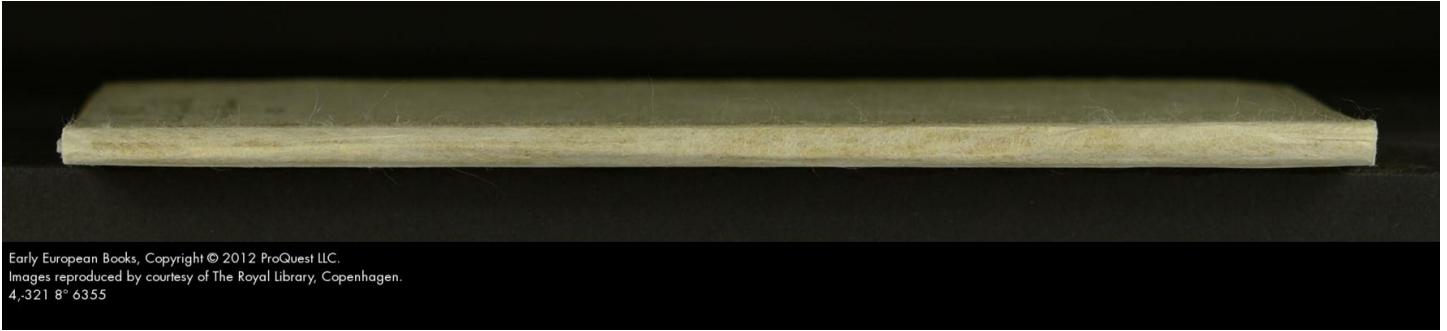

P.M.W.

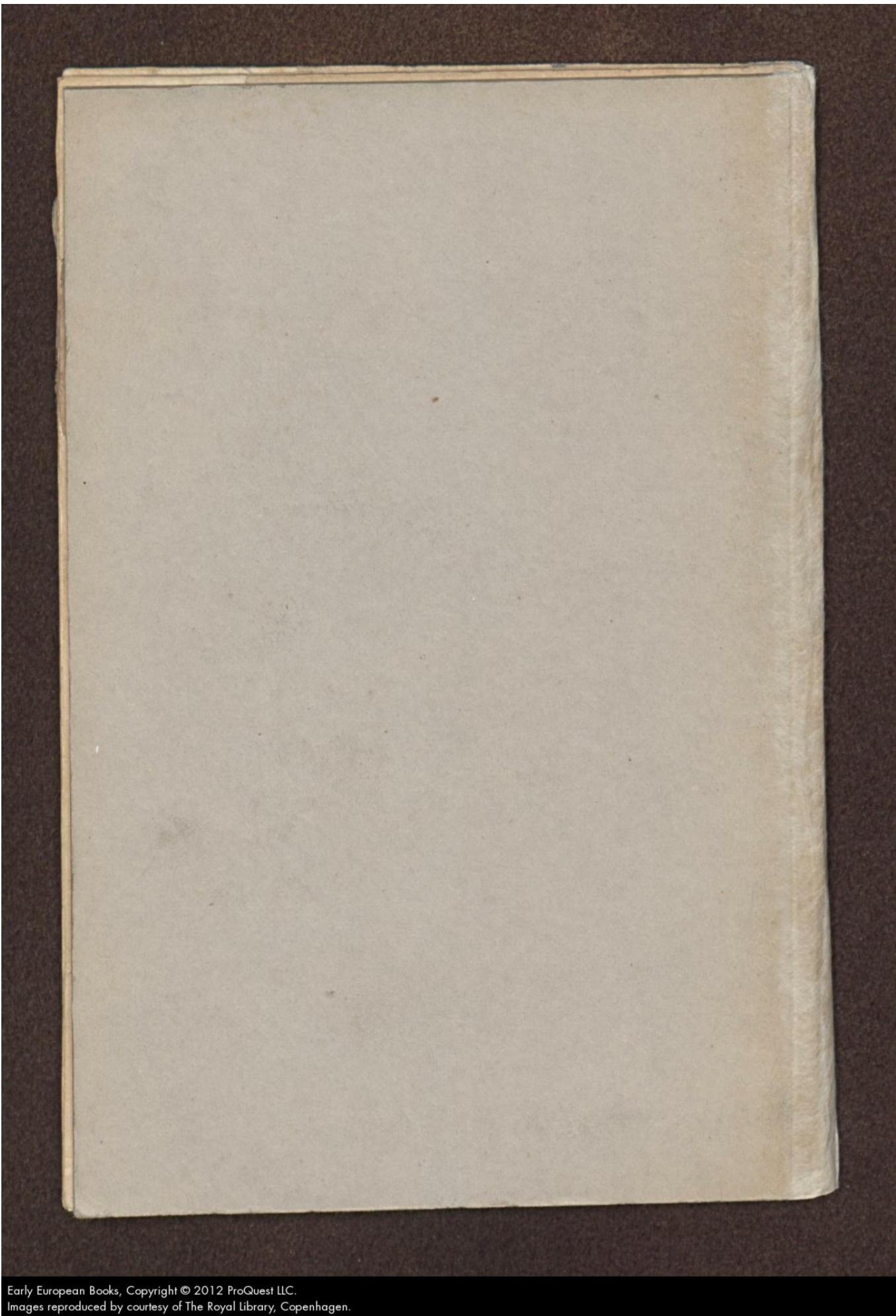
Fri uide Lijstorijske Wijze.

1. Om Faaes Giffhuusaal.

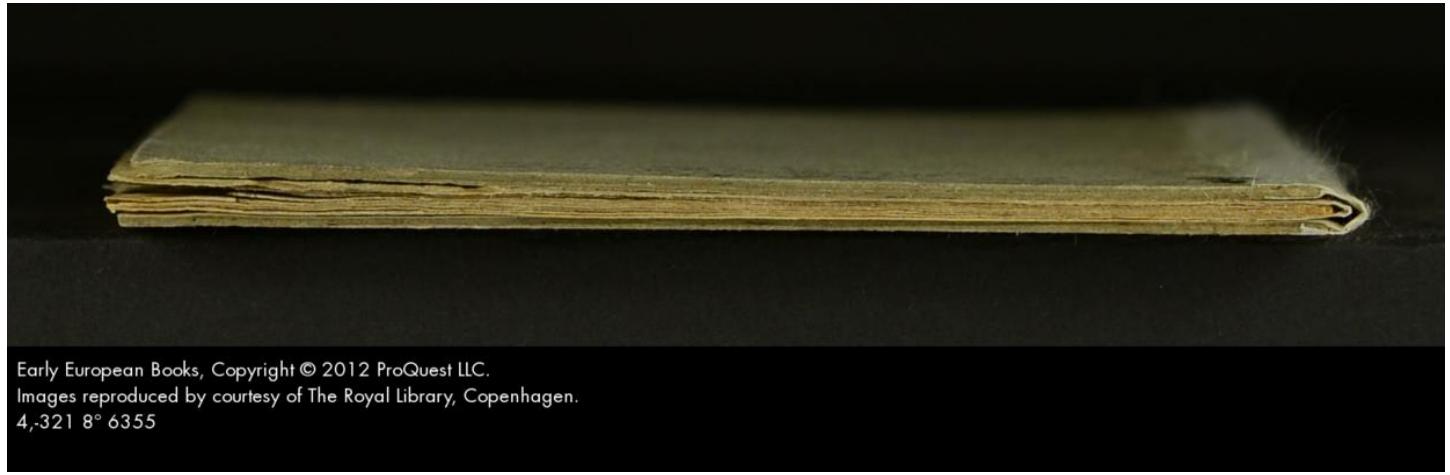
1632.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4,321 8° 6355

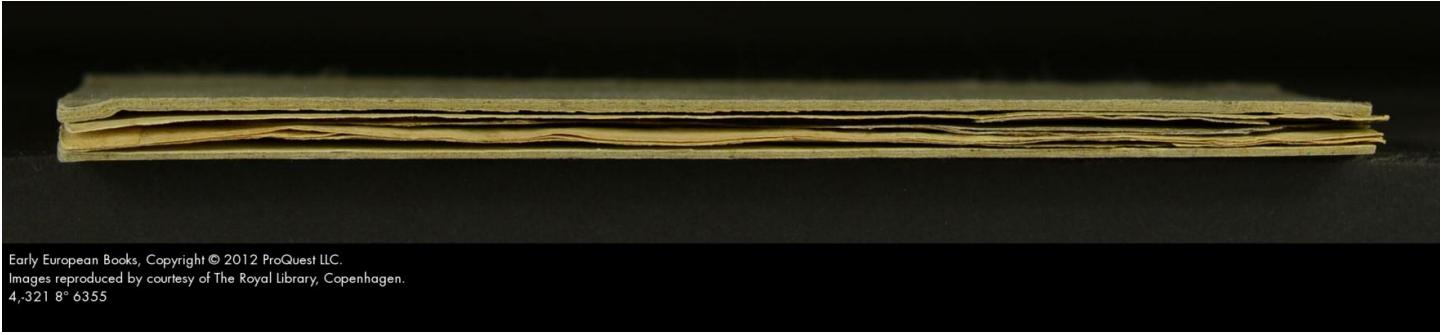
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4,321 8° 6355

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4,-321 8° 6355

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4,-321 8° 6355

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4-321 8° 6355

4.-321. DA S-mm

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 48°

110408063553

+CEX

Tuende Historiske Viser / vdu-
dragen aff den H. Skrifft.

Den Første aff Monse første
Bogs 24 Capitel.

Om

Isaacs Siff= termaal.

De kand siungis for Bru
vdi Salen/ vnder den Zone
Guds Søn er kommen aff himmelen
ned/ etc.

Componéret aff

J. M. W.

Prentet i Kiøbenhavn/
Aar 1632.

N 1.
2Erlig Brud/Folck giffr paa act/
Huad wi for edr vil siunge/
Om Isahac den Patriarch/
Huor hand sin Giftermaal finge:
Der aff faar I bod Trøst oc Lær/
At Gud vil Ect skaffs fordrer vær/
Om de mon hannem frykte.

2.

Abram kaller sin geffuest Suend/
Eleazar met øre/
Du legg' din Haand under min Lend/
Sver mig ved Himlens HErre/
At du vilt vær' mig Huld oc Tro/
Oc hent' min Søn en god Hjælper/
Deden som jeg dig vijsen.

3.

Aff Canåns Døttir i Landet boe/
Skalt du ingen hid føre/
Vor Gud de huercken hør en troe/
Haff en met dem at giøre:
Men vandre til mit Færne Land/
Der finder du Pigen forhaand/
Gud här min Søn forsiunet.

Aij

Do

4.

Ieázar suared m et besledn/
Den Reyse vjad' jeg giøre/
End om hun ey vil følg' mig dedn/
Skal jeg din Søn did føre?
Der til bleff suared/ ingenlund/
Noar du faar giort det best' du kund/
Saa est du nock vndstykdet.

5.

en Gud mig falled' fra min øett/
I Canåns Land at bliffue/
Ne ved sin sandru Fed mig jett/
Det Land min Sæd at gissue/
Fal send' sin hell'g Engel for dig/
Din Reyf' skal gaa dig lyckelig/
and selff skal for dig beyle.

6.

Suenden hand giord' sin Fed da fri/
Eia strax til Reyzen færde/
et Euenne mang'/ Camele Ej/
Guld/ Sølff/ oc dyr'bar Ware:
Reyf' saa til Mesopotamiam/
Til Nahors Stad/ Hand snarlig kom/
Abram ham forviste.

Vden

7.

Vden for Staden staar en Brønd/
Der vild' den Suend først huile/
At vederquæg' Camel' oc Ziund'
Som færd' de mange Mile:
Da komm' af Stadn met Kruß' oc Spand/
De Jomfruer skøn at hente Vand/
Saa nøy' hand dem beskuer,

8.

Hand giord' sin Høn aff Hierkens grund/
Til Himlens Gud oc Herre/
Kom nu til mig/ oc giør Misskund/
Met Abraham min Herre/
At jeg kand fiend' fuldkommelig/
Det Gifftermaal' skeer aff dig/
Efster din velbehage,

9.

Huo aff diß' Pigr mig suarer først/
See her har du min Spande/
Du drick selff først oc slyck din tørst/
Saa vil jeg Cameler vande:
Giff Gud at det maa være den/
Du har forseet min Herris Søn/
Det Tegn lad mig vih være.

A m

10.

Sør end de Ord vaar nær vdtal'd/
Kebel.ca kom met Spande/
Batchuels Daatt'r en Jomfru bold/
En deilic Mø forsande/
Hun sog'r til Brønd'n at fyld' sit Kar/
Hind' mød'r paa sted'n Eleazar,
Saa venlig hind' vndfanger.

II.

O Jomfru god du giffu' mig Vand/
Saa hiertelig mig tørster/
Ja gierne/ suaret hun/ du Mand/
Drick fri emens dig lyster:
Jeg vil velgaa til Brønd'n igen/
Oc vand' Camelern hucr oc ens/
ingen skal bliffu' forsømme.

12.

E Hand holte sig dog taust' oc still'
Til de haffd' drucket alle/
At hand kund' see huort Lycken vill'
Aey Om det mon Herr'n befalle:
Saa skenckt hand hend' en Gylde' Span/
Oc Arme King' paa begge Haand/
purist' Guld vdsmedet.

20 45

13.

De sagde/ sig mig/ Tomfrn kier/
Huo er din Fad'r oc Slecte?
Huor findes plaz at herberger/
Mig/ mine Camel oc Knecte?
Hun suared/Bathuels Daatt'r er jeg/
Hoss oss er plaz til Folcken' oc dig/
De God'r til dine Camele.

14.

Rebecc' met Zack den Skenck opbaer/
Gaar hiem det at forkynde/
See det tor mig en Mand forer?
Nu jeg hent' Vand hoss Brønden/
Hinds Broder Laban vndrer paa/
Met hast til Brønden lod hand staar/
Der det alt saa besinder.

15.

Velsignet vær aff Herr'n din Gud/
For din stor' Skenck oc ære/
Hui est du her saa sildig' vd/
Hoss oss du Herbergere:
Thi Stold'n er red' til din' Camel'
De Plaz til Folcken sticke'd' vel/
Slet intet skal ed'r feyle.

A iiiij

5.

16.

Hand bød dem all' da hiem tillig/
Oc Disl lod for dem brede/
Men Eleazar vndskylded' sig/
Oc gjord' der paa sin Eede/
Jeg gaar i Aftten ey til Bord/
Før jeg faar vdret huert et Ord/
Som mig er i besalning.

17.

Abrahams elste Suend er jeg/
Met huis jeg met mig førde/
Gud signet ham / oc giorde rijg/
Ossr alt det hand begærde/
Mici Pren / Saar / met Sølff oc Guld/
Met Suenn' oc Piger Husen' fuld/
Camel' oc andet meere.

18.

Oc nu hans Hustru i Alderdom/
Sara den dyd'lig Quinde/
Fødde ham Isaac Sønnen from/
Som Gud oc Folck vel ynde:
Hans Fad'r gaff ham baad' Gods oc Jord/
Oc Canaans Land der wi i hoer/
Et ham tilsgađ aff HErren.

Nu

19.

Nu har jeg ved min Eed ham jett/
(Min Herr' maa jeg en suige)
At giør' den Keyß' til ed'r hans Ett/
Oc beyle til den Pige/
Ja Herrn hoss Brønd'n gaff Tegen sand
At jeg ret vist Jomfruen fant/
Som er min Herr' forsiunet.

20.

Derfor jeg bedr i vid' mig Suar/
Som er' Formynd'r for hindel
At jeg maa vid' det aa enbar/
Huad i nu haffu' i Sinde/
At ey om mig skal sigs met stei/
Viß' Børn i By oc gange selff/
Det vild' mig ilde lade,

21.

Laban oc Bathuel suared' tils/
Wi sig' dig ey imode/
At Herrn jo det saa haffue vil/
Hand gifru' det lycks til gode/
Vor Samtøck wi nock gifhue dig/
Vor Søster selff maa suar' for sig/
Huad hun der om kand töcke,

Av

Rebe

22.

Rebecc' bleff fallet for dem ind/
Frivillig selff at suare:
Har du det stadtigt i dit Sind/
Met disse Mænd at fare/
Fra Land oc Folk som du est fød:
Du skalt ey sige du vaar nød/
Din Villie skalt du nyde.

23.

Hun suared der til viselig/
Som Gud fød hind' i hue/
Guds Gierning venden staar ey til mig/
Eller Mændstelig formue:
Hun reckr Eleazar sin Haand/
At hun vil følg' til Canåns Land/
Der Isaacs Hustru blissue.

24.

Loffuet være Herrn Abrams Gud/
Sang hand aff Hiertens glæde/
Sem hår nu giort min Reyse god/
Til den jeg efftr men lede:
Oc hår bevist Maad' oc Mislund/
Min Herr oc mig/ saa mangelund:
Hannem stee evig ære.

Dets

25.

Dernest sit Liggendfæ op ledr/
Giffr Jomfruen Festens gaffue/
Guldkar/Sølffkar/ oc dyrbar Klædr/
De skønnist nogen vild haffue :
Hindes Mødr oc Brødre hand oc betenckt /
Met stor Forær'ng oc kostlig Skenck /
Saa red'lig hand sig holder.

26.

Ham lystr da først at gaa til Bord/
Met sin' metfølgend' Suenne/
Deaad' oc druck' met lyft oc moor/
Der vaar stor glæd' i Hende :
Den anden Dag tog hand affsked/
Met Rebecca aff sted hand red/
Ey lengr de ham kund' hindre.

27.

Velsignet vær du vor Søster Kier/
Raabt' all met samled Mundet/
Himlens Gud velsigne dig der/
Som du nu heden stunder :
Din Sæd maa bliffu' mang' Tusinfold/
De offuer din Fiend haffu' mact oc vold/
De deris Port' besidde.

EI

28.

Eleazar tog Jomfruen til sig/
Paa Camelen til sæde /
Hend' følget Piger flittelig/
Der vaar baade sorg oc glæde :
Hun sig'r sin Venner gode Nat/
Saa grebe de ret veyen fat/
Til Canâans Land lod stande,

29.

Men som de kom der Sør i Land/
Hart hoss som Isaac boede/
Vaar hand vdgangen mod Aftens stand /
I March'n at sec til gode/
De qør fin Bon som hund vaar vaand/
Alt hoss det Lessuend' oc seendes Vand /
Blissr der Camelne vare.

30.

Rebcc' oplod sin Øyen met fryct/
Seer Isaac der sig rørde/
Ned stieg fra Camelen met Tuct/
Oc tal til Suenden sig førde :
Huo er den Mand som hisset kom/
Det er suar hand / min Herre from/
Hvis Kierist' du skal blisse.

Der

31.

G Der Isaac haffd' hørt det til end' /
Huor Keysen vaar affstanden /
Q Hand sig til Rebeccam hen vend /
Tager hind' ved høyre Haande :
M Led'r hind' saa i sin Moders Bo /
At blifru' sin eniste Hufro /
G Oc elsket hind' alle Dage.

32.

G Den samme Himmelst' Herre Gud /
Bed' wi for eder baade /
Q Wnd' ed'r at leffu' effter sin Bud /
Nyd' Siels oc Legems gode /
G Oc leffu' tilsamm'n i mange Aar /
See Børn oc Børne Børnens star /
W För i ved Døden skilles.

A M E N.

Den

Oen CXXVII. Psalme / *Nisi Domi-*
nus edifica verit domum Ec.

G Den Herren opholder vort Huse oc zo
Gaard/

De staffer huad der er inde/
De sender sin Benedidelse huert Aar/
At wi maa altid finde/
Hans Guddoms gassue gifft oc laan/
Som hand giffuer met sin milde Haand/
Ellers er vort Arbeyd forlaarit.

2.

Den Herren selff den Stad bevarer/
De voeter baade Land oc Rige/
De met sin Guddoms mact forsuarer/
De holder dem saa ved lige/
Den Gud giffuer selffuer Naade oc Fred//
Forgessuis da vaage de Voetere ved/
All konst oc raad monne falde.

3.

Thi seer til i som aarle opstaar/
De sidde om Aftenen silde/
Met sorrig arbeide oc stor VanTro/
Saa ville i giøre eder rige.
Met kummer i øde det harmeligt Brød/

ThindE

3. Thi Gud sender sine baade Klæde oc føde/
Naar de monne spødelig soffue.

4.

Seer eders Fruct oc Børn saa smaa/
Dem haffuer HErren skabit/
Alt effter sin evige Bisdoms raad/
Oc eder met dem begaffuit/
Hand vil oc dem saa vel forsee/
At deris føde skal være til rede/
Det skulle i selfuer befinde.

5.

Ligerviž som mange pile oc skuds/
En Stridsmand haffuer i hænde/
Oc effter sin Villie oc effter sit Bud/
Monne dem forstiude oc sende/
Saa giør oc Gud ved Quinde oc Mand/
Aff atskillige Steder oc fremmede Land/
Kommer hand dem vnderlig sammen.

6.

Vel er den Mand/ der Gud vil giffue/
Slig unge Folk oc mange/
At hand færdig oc rygtig maa bliffue/
Mod sine Fiender at stande/
Naar han taler met dem i Porte oc Taarn/
Da skal hand altid gaa dem tilform/
Hand skal icke bliffue forhaanit.

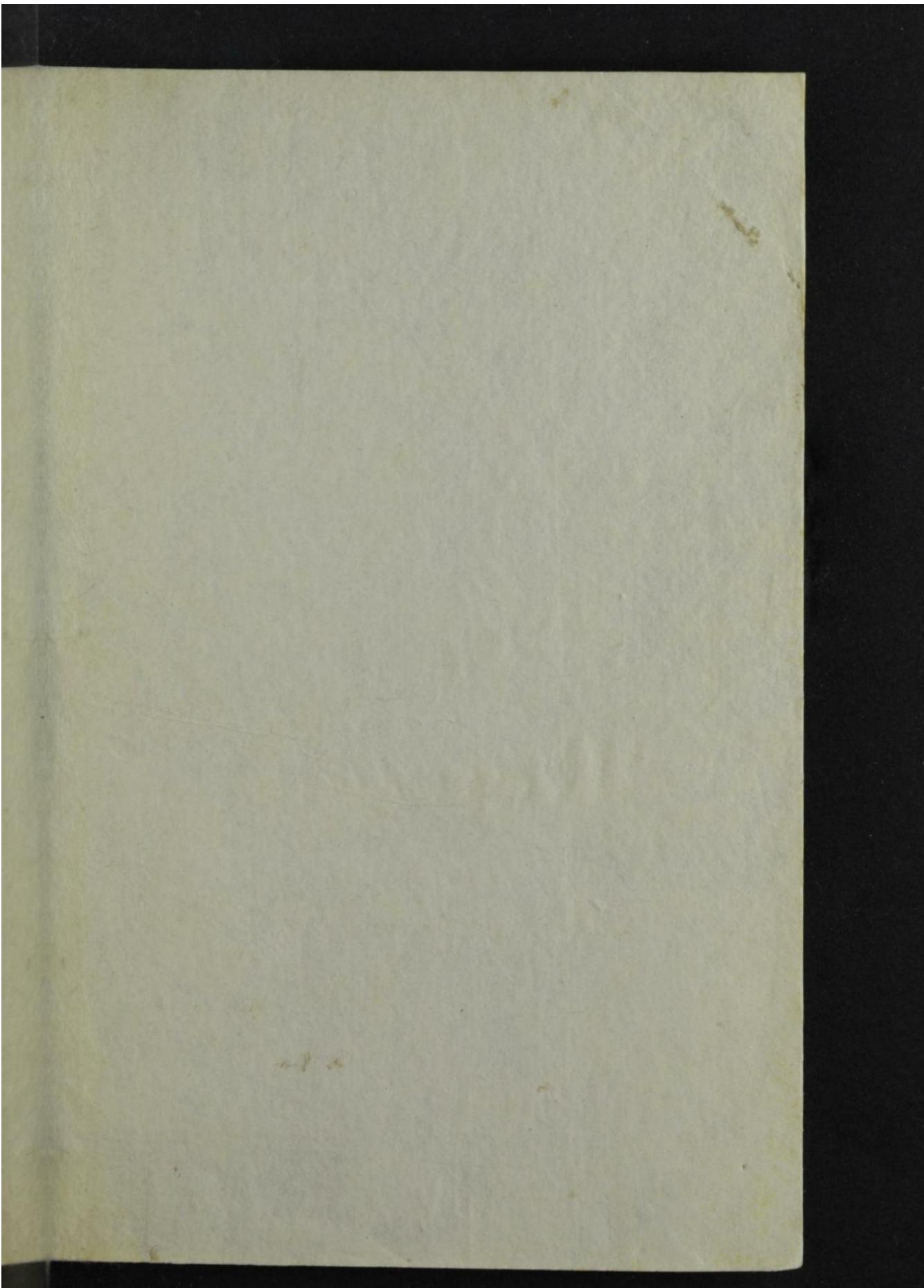
6

7.

Gud Fader oc Søn oc den hellig Aaland
Hannem bør oss alle at prise/
At hand bevarer vort Huss oc Land/
Oc oss velsignelse beviser.
Hand styrcke vor tro oc Kierlighed/
At vi en met wiacknemmelighed
Hans godhed skulde bortfaste.

E N D E.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
4,-321 8° 6355